

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 364

гр. Благоевград , 07.09.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на седми септември, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело
№ 20211210102162 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното: □

Производството е образувано по предявена искова молба от Т. КР. Ф., ЕГН
*****, с постоянен адрес : гр. срещу П. ЛЮБ. М., ЕГН *****, с
постоянен адрес гр. .

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което да се
обяви за нищожен отказа от наследство, заявен от П. ЛЮБ. М. по отношение
на наследството, останало след смъртта на баща ѝ Л П Н, ЕГН *****,
починал на 15.11.2020г., бивш жител на гр. Благоевград, който отказ е
Решение № № 92631/ 23.03.2021г. постановено по ч.гр.д. № 711/ 2021г. по
описа на Районен съд - Благоевград е постановен да се впише в особената
книга на Районен съд - Благоевград под № 32/2021 г.

Настоящият съдия-докладчик, след като се запозна с предявената искова
молба и материалите по делото намира, че са налице предпоставките за
прекратяване на производството по смисъла на чл. 130 ГПК, поради
недопустимост на предявения иск.

Аргументите за недопустимост на предявения иск са следните:

Ищцовата страна поддържа, че е кредитор на ответницата П. ЛЮБ. М..
Сочи, че му дължи сумата от 8500.00лв. / осем хиляди и петстотин лева/, като
тя издала в негова полза запис на заповед от същата дата и сума, с падеж
01.07.2021г. поддържа, че за дължимата сума от 8500лв. подал заявление по
чл. 417 ГПК и му била издадена Заповед № 395 от 02.08.2021г. по ч.гр.д. №
20211210101973/ 2021г. , 7 гр.с. на РС- Благоевград. както и Изпълнителен
лист № 186 / 02.08.2021г. След като ѝ ги представил, П.М. му заявила, че не
може да върне заетата сума, че няма имущество - всичко е прехвърлила на
децата си, че няма фирми, като му предоставила удостоверение за отказа от
наследство от баща си, който е направила - действително с Решение № №
92631/ 23.03.2021г. ,постановено по ч.гр.д. № 711/ 2021г. по описа на Районен
съд - Благоевград е постановен да се впише в особената книга на Районен съд

- Благоевград под № 32/ 2021г. отказа от наследство, заявен от П. ЛЮБ. М., ЕГН ***** по отношение на наследството, останало след смъртта на баща ѝ Л П Н, ЕГН *****, починал на 15.11.2020г., бивш жител на гр. Благоевград.

Поддържа, че преди да бъде заявен, съответно вписан този отказ, П.М. е била приела това наследство. Наследниците - преживяла съпруга и двете им дъщери са си разпределили наследени от починалия суми, подавани са декларации във връзка с наследено търговско предприятие, в което ответницата изрично се е декларирала за наследник на починалия си баща Любомир Николов, сключвали са се споразумения относно това наследено предприятие, включително са представяни пред Търговския регистър, което води до недействителността на направения отказ от наследство, вписан под № 32 / 2021г.

Твърди, че в качеството ми на кредитор на П. ЛЮБ. М., не може да се удовлетвори от имуществото ѝ / същата живее извън България, прехвърлила е притежаван от нея апартамент на децата си, прехвърлила е притежаван от нея дружествен дял от „ ДИГИТАЛНИ СИСТЕМИ 4.0“-ООД, ЕИК 206280881, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. „ Добрич“ №30, направила е отказ от наследството на баща си.../ смята, че този отказ от наследството, останало от покойния ѝ наследодател - баща Л П Н, вписан под № 32 / 2021г. в особената книга в РС - Благоевград е направен, за да не може да удовлетвори вземането си от наследствените имущества. Поради което този отказ от наследство е нищожен, тъй като ответницата е била приела наследството и след това е направила отказа, който се явява недействителен, поради невъзможен предмет.

Предявеният иск е с правно основание чл.26, ал.2, пр.1, вр. чл. 44 ЗЗД вр. с чл. 49 ЗН.

В основата на заявените фактически обстоятелства, на които се основава искането (т. е. изнесената в исковата молба фактология по спора), стои твърдението, че ответницата П.М. с цел да осуети възможността на ищеца като неин кредитор, да се удовлетвори за вземането си от длъжниковото имущество, се е отказала от наследството на своя наследодател. Ищецът не заявява да търси удовлетворение на свое вземане от наследодателя на ответника, за да е налице допустим иск, основан на чл.97, ал. 1 ГПК-отм., респ. чл. 124, ал. 1 ГПК от 2008 г. – така Решение № 875/14.04.1969 г. по гр. д. № 381/69 г. на ВС, I г. о., Решение № 2488/13.11.1963 г. по гр. д. № 1779/63 г. на ВС, I г. о., Решение № 1793/5.11.1962 г. по гр. д. № 1325/62 г. на ВС, IV г. о., а напротив – сочи да не може да се удовлетвори от личното имущество на наследника.

Така предявеният иск е недопустим. В практиката на ВКС е застъпено разбирането, че кредитор на едно лице не може да предяви иск за нищожност на извършения от него отказ от наследство – решение № 43 от 15.05.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1761/2019 г., III г. о. Приема се, че законът предоставя на кредитора правото да иска унищожаването на отказа от наследство в своя полза – и то дотолкова, доколкото е в невъзможност да се удовлетвори от

имуществото на своя длъжник. Това право се упражнява чрез специалния иск по чл. 56, ал. 1 ЗН, с който кредиторът претендира правната промяна (унищожението на отказа) единствено и само в своя полза, докато с иска по чл. 26, ал. 2, предл. 1 ЗЗД за недействителност на отказ от наследство се засягат права на повече лица – останалите наследници на наследодателя. Интервенирането в чужда правна сфера е недопустимо. Исковите за нищожност на отказа от наследство и за унищожаването на този отказ са различни, по своето естество искът по чл. 56 ЗН показва сходство с този по чл. 135 ЗЗД. Това са отменителни иски в полза на кредитора за отменяване на правните действия на длъжника, които го увреждат. В основата на правната им уредба е идеята да се запази имуществото на длъжника, за да се даде възможност на кредиторите да се удовлетворят от него за своите вземания, която е изразена в чл. 133 ЗЗД. Със специалния иск по чл. 56, ал. 1 ЗН кредиторите са поставени в по-благоприятно положение относно предпоставките за уважаването му, отколкото при иска по чл. 135 ЗЗД, защото те не са задължени да доказват наличността на знанието на длъжника за увреждането. В тази насока и Решение № 155/23.12.2020г. по гр.д. № 4919/2019г. по описа на ВКС, Иг.о.

Следователно предявения иск за нищожност на отказ от наследство, извършен от един от наследниците на наследодателя, предявен от кредитор на този наследник, който не може да се удовлетвори от личното имущество на своя длъжник /наследника/ е недопустим.

Предвид горното и на чл.130 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 2162/2021г. по описа на РС Благоевград и връща исковата молба, подадена от Т. КР. Ф., ЕГН *****, с постоянен адрес : ** срещу П. ЛЮБ. М., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Б***, с която е предявен иск с правно основание чл.26, ал.2, пр.1, вр. чл. 44 ЗЗД вр. с чл. 49 ЗН да се обяви за нищожен отказ от наследство, заявен от П. ЛЮБ. М. по отношение на наследството, останало след смъртта на баща й Л П Н, ЕГН *****, починал на 15.11.2020г., бивш жител на гр. Благоевград, който отказ е Решение № 92631/ 23.03.2021г. постановено по ч.гр.д. № 711/ 2021г. по описа на Районен съд - Благоевград е постановен да се впише в особената книга на Районен съд - Благоевград под № 32/2021 г., поради недопустимост на предявения иск.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ОС-Благоевград в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Препис от определението да се връчи на ищеца.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____